

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. Бургас, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Радостина К. Калиманова

при участието на секретаря Жана Авр. Кметска
като разгледа докладваното от Радостина К. Калиманова Гражданско дело № 20212100100785 по описа за 2021 година

Производството по настоящото дело е образувано по повод исковите претенции на „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление бул. „Симеоновско шосе“ №67А, представлявано от изпълнителните директори Павел Валериев Димитров и Мария Масларова - Гъркова против ИВ. Й. Г., ЕГН *****, с адрес: с. К., община Созопол, област Бургас за осъждане на ответника да заплати на ищцовата страна сумата от 46 318.56 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение за репарирание на неимуществени вреди на лицето С.Б.А., пострадал при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 11.11.2011 година по вина на ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане, както и направените съдебно-деловодни разноски. В подкрепа на твърденията си представя доказателства.

Ответникът, на когото съдът е изпратил препис от исковата молба и приложенията към нея с указания за отговор в едномесечен срок от получаването не е депозирал такъв по делото, не е взел становище по така предявените против него искиви претенции, не е ангажирал доказателства, както и не е направил доказателствени искания. На насроченото и проведено открито съдебно заседание същият не е изпратил представител и отново не е взел становище по така предявената против него искова претенция.

Бургаският окръжен съд след като взе предвид разпоредбите на закона, прецени доводите и исканията на ищцовата страна, както и представените по делото писмени доказателства, намира следното:

На проведеното на 13.10.2021 година съдебно заседание съдът е приключил събирането на доказателства и е дал ход по същество на делото, като на този етап от

развитието на производството ищцовата страна е направила искане за постановяване по делото на неприсъствено решение. Искането е обосновано с твърдението за наличието на предпоставките на приложимата в тази насока правна норма.

Съгласно чл. 238, ал. 1 от ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото по делото заседание, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска си. При съобразяване на съдържанието на тази разпоредба се налага извода, че формалните предпоставки за постановяване на неприсъствено решение са надлежно отправено искане от страна на ищеца и кумулативната наличност на две положителни и една отрицателна предпоставка. В конкретния случай е безспорно, че разгледаните по-горе формални предпоставки са налице. За да бъде постановено, обаче неприсъствено решение, формалните предпоставки на чл. 238, ал. 1 не са достатъчни. Освен тях, чл. 239, ал. 1, т. 2 поставя изискване и по същество, а именно искът да е вероятно основателен с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените писмени доказателства. Съдът намира, че вторите, а именно материалноправните предпоставки също са налице в случая. Този извод се налага при съобразяване на правното основание на предявената по делото искова претенция, а именно чл. 274, ал. 1 и 2 от КЗ /отм./ във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД. Последното, от своя страна налага извод за наличието на възможността да бъде прието от съда, че предявения от ищеца иск, по който е образувано настоящото производство е вероятно основателен и поради това и да постанови по делото исканото от него неприсъствено решение против ответника.

В конкретния случай в исковата молба, по повод на която е образувано настоящото производство, ищецът твърди, че бил заплатил застрахователно обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на пострадалото от ПТП, причинено от ответника, лице С.Б.А. в размер на сумата от 46 318.56 лева, поради което за него съществувало правото на регресен иск срещу ответника.

Твърди се, че на 11.11.2011 година, в участъка между с. К. и с. Извор настъпило ПТП с участието на лек автомобил „Мицубиши Шогун“, с рег. №А 1592 КА, управляван от ИВ. Й. Г., който без да притежава свидетелство за управление на МПС, след употреба на алкохол с концентрация над допустимата от закона и поради движение с несъобразена скорост, извършил ПТП, при което пострадало лицето С.Б.А.. Била му причинена фрактура на талуса, довело до трайно затруднение в движението на долния ляв крайник за срок от около 4-7 месеца. Образувано било наказателно дело от общ характер №481/2013 година по описа на Бургаския окръжен съд, по което ответникът бил признат за виновен на основание чл. 343, ал. 3, предл. 1 и 3, б. „б“ вр. ал. 4 вр. ал. 1, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, вр. чл. 58А, ал. 1 от НК, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, вр. чл. 77 от ЗДвП, вр. чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП и осъден с присъда №176/10.07.2013 година. С решение №24/19.05.2014 година Бургаският апелативен съд изменил присъдата, като увеличил наказанието на подсъдимия и потвърдил присъдата на Бургаския окръжен съд в останалата ѝ част. Безспорно било установено, че виновният

водач И.Г. бил неспособен към датата на събитието и управлявал автомобила в пияно състояние.

Към същата дата, отговорността на виновния водач била застрахована към ЗК „Лев Инс“ АД със застраховка „Гражданска отговорност“ по полица №22111890175742, с дата на валидност 07.08.2011 година - 06.08.2012 година.

Пострадалото лице С.Б.А. предявило граждански иск, който бил уважен, като с решение по гражданско дело №258/2015 година по описа на Бургаския окръжен съд, застрахователното дружество-ищец в настоящия процес, било осъдено да заплати на лицето сумата от 31 500 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, както и лихва за забава от датата на събитието до окончателното изплащане на обезщетението.

Събраните по доказателства установяват по несъмнен и безспорен начин, че процесното пътнотранспортно произшествие, от което са настъпили неимуществени вреди за С.Б.А. е настъпило в резултат на виновното поведение на ответника ИВ. Й. Г.. Това обстоятелство се установява от проведеното против него и приключило с влязла в сила присъда № 176 от 10.07.2013 година, постановена по нохд №481/2013 година по описа на Бургаския окръжен съд наказателно производство. Ищцовата страна - „Застрахователна компания Лев инс“ АД е заплатила на увреденото от това деяние лице обезщетение в определения от съда размер за претърпените от него неимуществени вреди. Следователно, за него е възникнало предоставеното от закона - чл. 274, ал. 1, т. 1, предл. 1-во и ал. 2 от КЗ /отм./ право да иска от деликвента обезщетението, което е платила на увреденото лице в резултат на виновно предизвикано от първия пътнотранспортно произшествие и да встъпи във всички права, които то има срещу прекия причинител на щетата. Следва да се отбележи, че реално извършеното от ищеца плащане в полза на увреденото от извършеното от ответника престъпление е доказано от представеното и прието по делото платежно нареждане от 20.06.2016 година, като то самото е поради наличие на предпоставките на цитираните по-горе правни норми - ответникът е управлявал моторното превозно средство след употреба на алкохол с концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма, както и без свидетелство за управление.

По така изложените доводи и съображения, съдът намира, че исковата претенция за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 46 318.56 лева, представляваща изплатено от него обезщетение за неимуществени вреди на трето увредено лице е основателна и като такава следва да бъде уважена. Акцесорната претенция за осъждане на ответника да заплати на ищеца законната лихва върху главницата от датата на депозиране на исковата молба до окончателното и плащане също се явява основателна предвид основателността на главната.

С оглед изхода на делото, направеното в тази насока искане и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК на ищцовата страна следва да бъде присъдена и сумата от 1953 лева, представляваща направени от нея съдебно-деловодни разноски, в която се включва внесенията за разглеждане на предявената претенция и дължима държавна такса, както и юрисконсултско възнаграждение. Последното е определено от съда в размер на 100 лева,

съобразно нормите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ при съобразяване на фактическата и правна сложност на делото, както и извършените по него съдопроизводствени действия.

Ето защо, по изложените съображения и на основание чл. 274, ал. 1, т. 1, предл. 1-во и ал. 2 от Кодекса за застраховането /отм./ във връзка с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ИВ. Й. Г., ЕГН *****, с адрес: с. К., община Созопол, област Бургас да заплати на „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление бул. „Симеоновско шосе“ №67А, представлявано от изпълнителните директори Павел Валериев Димитров и Мария Масларова - Гъркова сумата от сумата от 46 318.56 /четиридесет и шест хиляди триста и осемнадесет лева и петдесет и шест стотинки/ лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение за репарирание на неимуществени вреди на лицето С.Б.А., пострадал при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 11.11.2011 година по вина на ответника, ведно със законната лихва върху присъдения размер главница, считано от датата на подаване на исковата молба - 14.05.2021 година до окончателното и изплащане.

ОСЪЖДА ИВ. Й. Г., ЕГН *****, с адрес: с. К., община Созопол, област Бургас да заплати на „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление бул. „Симеоновско шосе“ №67А, представлявано от изпълнителните директори Павел Валериев Димитров и Мария Масларова - Гъркова сумата 1953 /хиляда деветстотин петдесет и три лева/ лв., представляваща направени от него съдебно-деловодни разноски.

Настоящото неприсъствено решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____